

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/182/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011095
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122011095.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.06.2022, č. k. 2PP/112/2022-35 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.10.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo dňa 28.06.2022, č. k. 2PP/112/2022-35, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 3 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 24.05.2019, č. k. 0T/60/2019 - 50 vo výmere 8 (osem) mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 08.04.2020, č. k. 18T/27/2020 - 43 vo výmere 3 (tri) mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktoré na základe uznesenia Okresného súdu Levice z 05.04.2022, sp. zn. 3Nt/18/2022 vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak ani jedna materiálna podmienka.

Pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku okresný súd uviedol, že odsúdený túto podmienku splnil iba čiastočne, keďže z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS zistil, že počas výkonu trestu nebolo správanie a vystupovanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni. Boli u neho zaznamenané menej závažné porušenia ústavného poriadku. Neskôr došlo k zmene správania a vystupovania odsúdeného, čo malo za následok zahľadania disciplinárnych trestov, udelenie piatich disciplinárnych odmien (naposledy ešte 08.12.2021) a vyhotovenie návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu jeho preradením z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno - osvetovej činnosti sa nezapájal. Zo zdravotných dôvodov bol odsúdený po viac ako týždni pracovného zaradenia vyradený z pracoviska a z ďalšieho pracoviska je navrhnutý na vyradenie zo zdravotných dôvodov i z dôvodu slabšieho hodnotenia pracovnej morálky. Doposiaľ neabsolvoval ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, okresný súd uviedol, že táto nie je splnená, pre menej priaznivú resocializačnú prognózu a trestnú minulosť odsúdeného, ktorý v roku 2016 vykonal trest odňatia slobody uložený za drogovú trestnú činnosť a napriek tomu sa dopúšťal majetkovej trestnej činnosti (krádež klieští, detského odrážadla, športového detského kočíka), ktorou sa snažil zadovážiť si finančné prostriedky na kúpu drog. Vzhľadom na pretrvávajúcu závislosť u

odsúdeného mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, na ktorého výkon doposiaľ nenastúpil. Vynútená abstinencia odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody automaticky nepredstavuje ukončenie závislosti. Odsúdenému sa práve trest za drogovú trestnú činnosť uložený Okresným súdom Dunajská Streda javil ako príliš krátky, preto vyvstáva otázka aký dlhý trest by bol z pohľadu odsúdeného dostatočný na jeho nápravu a či by prípadný trest odňatia slobody dlhšieho trvania zamedzil odsúdenému páchať ďalšiu trestnú činnosť, za ktorú si aktuálne odpykáva trest odňatia slobody. K trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu odsúdený pristúpil tak, že v skúšobnej dobe sa dopustil závažnejšej trestnej činnosti a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Ani vykonanie nepodmienečného trestu odňatia slobody nemalo na odsúdeného prevýchovný charakter. Pokiaľ odsúdený k návrhu na podmienené prepustenie pripojil aj príslub zamestnania a bývania, okresný súd uviedol, že odsúdený už v minulosti u svojho krstného otca zamestnaný bol a so svojou matkou býval v spoločnej domácnosti a napriek tomu pokračoval v páchaní trestnej činnosti.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť. Odsúdený po vyhlásení napadnutého uznesenia zahlásil sťažnosť.

Zahlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Martina Bereca, v ktorej uviedol, že z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplýva, že jeho správanie počas pobytu vo výkone trestu je hodnotené pozitívne. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, vo veciach osobnej potreby si udržiava poriadok na primeranej úrovni. Pokyny personálu plní bez pripomienok, v kolektíve odsúdených konflikty nevyhľadáva. Disciplinárne odmenený bol päťkrát, a to za príkladné plnenie pracovných povinností naposledy 08.12.2021. Disciplinárne potrestaný nebol. Jeho resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá z dôvodu opakovanej trestnej činnosti. Predtým spáchal trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona o čom svedčí aj tá skutočnosť, že trest odňatia slobody vykonával od 24.07.2019 do 21.04.2022 vo výmere 3 roky. Do trestu bola započítaná doba väzby od 13.05. do 16.08.2016. Je pravdou, že v minulosti sa dopustil trestnej činnosti. Od 21.04.2022 vykonáva trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov uložený trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 24.05.2019, sp. zn. OT/60/2019 za prečin krádeže. Trestného činu krádeže, sa dopustil z dôvodu drogovej závislosti, kedy si nevedel finančné prostriedky zadovážiť iným spôsobom. Tri roky vo výkone trestu odňatia slobody bolo pre neho životným ponaučením a zmenou, ktorá sa na ňom prejavila v správaní a v životospráve. Ako mladý drogový závislý si páchanie trestného činu neuvedomoval. Tieto skutky úprimne oľutoval. Trest, ktorý vykonáva mu bol uložený za drobné krádeže (kliešte, detské odrážadlo, športový detský kočík). Hodnotu uvedených vecí po podmienenom prepustení nahradí poškodeným. Poukázal na rozhodnutie R 44/1963. Trest, ktorý práve vykonáva, je za nadväzujúce spáchané trestné činy (prečin krádeže), ktoré spáchal v čase drogovej závislosti. V súčasnosti vykonal celý trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 3 roky za trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi. Okresný súd by nemal automaticky predpokladať, že bude pokračovať v trestnej činnosti, len z dôvodu protiprávneho konania v minulosti. Veľmi ľutuje, čoho sa dopustil. Okresnému súdu nepostačoval ani písomný sľub jeho matky a strýka, že po podmienenom prepustení z výkonu trestu má kde bývať a znovu pracovať. Vo výkone trestu nemá žiadnu možnosť sa odborne kvalifikovať a vzdelávať na to, aby si našiel novú lepšiu prácu. Podotkol, že vo výkone trestu ani nemá žiadnu možnosť vyhľadať iného zamestnávateľa, ktorý by dal písomný sľub o tom, že ho zamestná ako osobu, ktorá bola podmienenčne prepustená z výkonu trestu. Ďalej poukázal na rozhodnutie III. ÚS 154/2009. Okresný súd by mal prihliadnuť najmä na disciplinárne odmeny a odporúčanie riaditeľa ÚVTOS a dať mu šancu pri zabezpečenom bývaní a práci sa odborne vzdelávať, nájsť si novú prácu a osamostatniť sa od rodiny v dome, ktorý plánuje po prepustení stavať. Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje len v jeho správaní. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení ide o rozlíšenie toho, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice a kedy ide o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy má byť preto posudzovaný nielen podľa správania odsúdeného a jeho pomeru k práci vo výkone trestu, ale tiež so zreteľom na to, či sa odsúdený zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestnému činu, za ktorý bol odsúdený, a či sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu neprispôbil len formálne.

Následne poukázal na R IV/1964. Je toho názoru, že okresný súd neprihliadol na podstatné aspekty zahrnuté v tomto rozhodnutí. Súd prvého stupňa len stroho poukázal na skutočnosť, ktorú logicky nie je možné žiadnym spôsobom vo výkone trestu preukázať za účelom splnenia materiálnej podmienky, t. j. bude viesť riadny život. Touto skutočnosťou je vyššie uvedená argumentácia okresného súdu, že nemá žiadnu záruku o riadnom vedení jeho života v čase po podmienčnom prepustení a taktiež žiadnu záruku o tom, že nie je drogový závislý, keď je nepochybné, že vo výkone trestu sa drogy užívať nesmú. Podľa vyjadrení okresného súdu to nie je dostatočným splneným materiálnej podmienky a preto osoby, odsúdené (a zároveň v minulosti závislé na drogách) za drogovú činnosť nemajú možnosť podmienčného prepustenia z výkonu trestu aj keď si už trest za trestný čin súvisiaci s drogami v celej výmere vykonali. Ide o situáciu, ktorá je na ťarchu odsúdeného bez akejkoľvek možnosti preukázať polepšenie a vedenie riadneho života, a to z dôvodu prisvojenia si argumentácie a presvedčenia súdu o nepolepšení sa odsúdeného. Vie, že 3 roky vo výkone trestu bolo pre neho veľkým ponaučením a súčasne vykonávané tresty môžu byť zmiernené podmienčným prepustením z výkonu trestu aj s najvyššou skúšobnou dobou a probačným dohľadom. Je bezdetný. Dlhodobu nezamestnaný. Prácu si nedokázal nájsť z dôvodu nedostatočnej kvalifikácie a vzdelania. Preto vypomáhal strýkovi v stánku s občerstvením, kde má v prípade podmienčného prepustenia na slobodu znovu zabezpečené zamestnanie po dobu, kým si nenájde lepšiu prácu. Je ochotný sa dostatočne kvalifikovať a vzdelávať za účelom lepšieho zárobku aj s vedomím, že zamestnávateľia majú negatívny postoj k odsúdeným osobám, ktorí si vykonali trest odňatia slobody. Preto jeho prvé žiadosti o prácu budú smerovať k zamestnávateľom, u ktorých pracoval počas výkonu trestu odňatia slobody. Trestný čin spáchal z dôvodu zlej sociálnej a finančnej situácie. Tým nechce ospravedlniť svoje konanie. Vie, že si počínal nesprávne. Dlhodobé odlúčenie od rodiny a rozhovory s vychovávateľmi prispeli k uvedomeniu si chýb. Rodine prisľúbil a teraz to opakuje, že sa v budúcnosti už žiadneho trestného činu nedopustí. Chce byť s rodinou, nájsť si priateľku, mať deti a slušne si zarábať na užívanie a stavbu domu.

Ďalej uviedol, že žiadosť o podmienčné prepustenie doručení Okresnému súdu Levice 2x zobral späť, nakoľko mu bolo zo strany súdu povedané, že nemá splnenú formálnu podmienku na podanie žiadosti o podmienčné prepustenie. V prípade, ak by tomu tak nebolo a nedal na slová a tvrdenia súdu, trval by na prejedaní jeho návrhu. Bol toho názoru, že okresný súd by mal brať do úvahy aj to, že vykonáva trest odňatia slobody po polovici vykonaného trestu (t. j. 30.07.2021), aby preukázal polepšenie. Polepšenie preukazuje vyššie uvedenými disciplinárnymi pochvalami, preradením do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou s minimálnym stupňom stráženia a odporúčaním riaditeľa ÚVTOS na podmienčné prepustenie z výkonu trestu. Polemika okresného súdu o tom, prečo vzal späť návrhy na podmienčné prepustenie je iba úvahou o tom, či si vstúpil do svedomia a prijal rozhodnutie, že sa nepolepšil a teda nemal splnenú formálnu podmienku návrhu. Považuje tieto závery okresného súdu na predbežnom prejednaní, bez možnosti a priestoru jeho riadneho vysvetlenia za účelové, predpojaté. Poukazuje týmto na urýchlené závery a utvrdzovania sa súdu prvého stupňa s rozhodovacou praxou v podobných prípadoch, keď okresný súd mal vedomosť o dvojnásobnom späťvzátí návrhu na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Je pripravený prijať pri podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody najvyššiu skúšobnú dobu vo výške 7 rokov, probačný dohľad vo výmere troch rokov a primerané obmedzenia a povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona. Zároveň bezodkladne absolvuje nariadené ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie. Bol toho názoru, že tieto vyhlásenia sú zárukou, ktoré potvrdia jeho polepšenie, vedenie riadneho života a dohľad súdu nad ním. Zároveň je to garancia a ponaučenie pre neho, že v tak dlhej skúšobnej dobe a ani po nej sa nedopustí žiadneho trestného činu a priestupkov. Skrátenejší účinok priameho výkonu trestu odňatia slobody vo väzenskom zariadení je tu doplnený hrozbou jeho ďalšieho pokračovania v prípade, že nevyhoví podmienkam spojeným s podmienčným prepustením z trestu odňatia slobody.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol, prípadne, aby po zrušení uznesenia okresného súdu sám vo veci rozhodol podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, a to tak, že vyhovie jeho návrhu a podmienčne ho prepustí z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu so skúšobnou dobou 1 až 7 rokov, nariadi probačný dohľad vo výmere do 3 rokov a ustanovil mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený nespĺnil prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje polepšenie tak, aby bolo možné dospieť k záveru, že táto podmienka je splnená. Odsúdený len čiastočne plní ciele programu zaobchádzania. Jeho správanie nebolo na požadovanej úrovni, nakoľko spočiatku v niekoľkých prípadoch boli zaznamenané menej závažné porušenia ústavného poriadku, a to dvakrát fajčil mimo vyhradených priestorov, nebol usrojený podľa určených vzorov a neplnil príkazy príslušníkov zboru na pracovisku. V tejto oblasti však postupne bola zaznamenaná pozitívna zmena. Disciplinárne odmenený bol 5 krát, disciplinárne tresty nemá vykázané. Neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Dňa 19.05.2022 bol pracovne zaradený na pracovisko v ústave s dohľadom Terminals, kde pracuje i v súčasnosti. Jeho pracovná morálka na uvedenom pracovisku je hodnotená slabšie a v súčasnosti je navrhovaný na vyradenie i zo zdravotných dôvodov. Navyše mu musí byť venovaný individuálny prístup s vedením k zodpovednosti, sebakontrolu, sebadisciplínu, k rešpektovaniu interných a spoločenských noriem a zvyšovaniu morálneho a právneho vedomia.

Okresný súd tiež dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nespĺňa ani druhú materiálnu podmienku, keďže jeho trestná minulosť nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane vzhľadom na jeho odpis registra trestov, v ktorom má 6 záznamov, pričom predtým už vykonal nepodmiennečný trest odňatia slobody a to dňa 15.11.2016, keď sám odsúdený zhodnotil, že tento trest nebol dostatočne dlhý na to, aby si uvedomil závažnosť a dôsledky svojho protiprávneho konania.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pritom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Tieto objektívne kritéria okresný súd správne u odsúdeného zhodnotil.

Pokiaľ v sťažnosti odsúdený poukazoval na to, že riaditeľ ústavu ho odporučil podmiennečne prepustiť, k tomu krajský súd uvádza, že stanovisko riaditeľa má pre súd len odporúčací charakter, konečné posúdenie splnenia zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie je vždy na úvahe súdu. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti akcentoval, že po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody má zabezpečené bývanie u matky, má prisľúbené zamestnanie u strýka a teda aj príjem, že chce mať svoju rodinu, tieto tvrdenia nie sú podľa názoru krajského súdu dostatočne spôsobilé rozptýliť obavu z toho, že by v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu pokračoval v trestnej činnosti, lebo jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti sú zjavné. Navyše, už predtým býval u matky a pracoval u strýka v stánku s občerstvením, čo ho ale od spáchania drogovej trestnej činnosti

a majetkovej trestnej činnosti, pre ktorú je aktuálne vo výkone trestu, zjavne neodradilo. Niet preto racionálneho dôvodu sa domnievať, že tieto odsúdeným akcentované faktory by u neho do budúcnosti riziko recidívy výrazne eliminovali.

Keďže odsúdený v sťažnosti poukazuje na to, že disciplinárne potrestaný nebol, krajský súd konštatuje, že ak mu boli disciplinárne tresty zahladené, ide o fakt, ktorý ani krajský súd nespochybňuje. Na druhej strane táto okolnosť nebráni tomu, aby ju súdy zohľadnili pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu protiprávneho správania, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi ako i predpismi určujúcimi hranice možného správania sa vo vynútenom prostredí v ÚVTOS a pod., teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Aj zahladené disciplinárne tresty dávajú obraz o osobe odsúdeného a jeho správaní sa vo výkone trestu, pričom súdy hodnotia správanie sa odsúdeného počas celého výkonu trestu odňatia slobody, nielen za ostatný čas.

Krajský súd je tiež toho názoru, že u odsúdeného nedošlo k vnútornej premene, tzv. polepšeniu vo výkone trestu odňatia slobody, nakoľko správanie odsúdeného nie je ani v súčasnosti na požadovanej úrovni, a to s ohľadom na jeho slabšiu pracovnú morálku. Pochybnosti o jeho skutočnej vnútornej premene vyvoláva aj fakt, že odsúdený na jednej strane tvrdí, že chce zvýšiť svoje vzdelanie a zdokonaľiť zručnosti, aby sa mohol riadne zamestnať po výkone trestu odňatia slobody, avšak v rozpore s týmto argumentom sa vo výkone trestu odňatia slobody nepokúsil zvýšiť svoju atraktivitu pre pracovný trh prostredníctvom rekvalifikačného kurzu alebo inej formy vzdelávania ako to vyplýva taktiež z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS. Uvedené skutočnosti sú tak v priamom rozpore s tým, čo odsúdený tvrdí o jeho cieľoch do budúcnosti a o polepšení vo výkone trestu odňatia slobody. Taktiež nie je pravdou, že odsúdený si nemôže zabezpečiť aj inú ponuku práce ako u svojho strýka, nakoľko mal možnosť napr. pracovať aj počas výkonu trestu odňatia slobody u rôznych zamestnávateľov, teda si mohol skúsiť zabezpečiť prísľub zamestnania aj u nich.

V konečnom dôsledku ale podstatná pre negatívne rozhodnutie o jeho žiadosti je aj trestná minulosť odsúdeného, ktorá jasne indikuje jeho sklony k páchaniu rôznej trestnej činnosti. Dôležitým v tomto smere je aj fakt, že v minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody (aj keď v oveľa kratšom trvaní), no napriek tomu sa opäť dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, teda k jeho prevýchove nedošlo v žiadúcej miere. Niet racionálneho dôvodu sa domnievať, že by v prípade podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nateraz tomu malo byť inak, teda že by odsúdený v skúšobnej dobe určenej pri podmienenom prepustení rešpektoval súdom určené podmienky a viac sa trestnej činnosti nedopúšťal.

Treba ešte dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky a preto súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho návrh o podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.